

РЕШЕНИЕ

№ 2195

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **8997** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Митница Столична против Решение от 05.08.2011г., по н.а.х.д. № 8401/ 2010г. на Софийски районен съд, НК, 5-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 230 от 03.05.2010 г., издадено от началника на Митница Столична, с което на основание чл. 114а, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 29 220,05лв., представляваща двойният размер на дължимия акциз за нарушение на чл. 91б ЗАДС.

Касаторът твърди постановяване на решението при неправилно приложение на закона - касационно основание по чл.348,ал.1,т.1 НПК, относно преценката за неиндивидуализиране на акцизната стока, неправилно посочване на състава на нарушението. Излага подробни доводи за осъществен от състав на нарушението и иска от от съда да постанови отмяна на съдебното решение и на потвърди НП.

Ответникът по касация – [фирма] не е представявано в съдебно заседание и не е изразило становище по жалбата

Прокурор Мирчев от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при правилно приложение на материалния закон.

Въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП е нарушен чл. 42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като не е описано нарушението, по чл. 42, т.5 и чл. 57, ал.1, т.6 ЗАНН във връзка с посочения състав на нарушението по чл. 91б ЗАДС, както и липсата на състав на нарушение по чл.114а ЗАДС, поради неиндивидуализиране на АУАН за коя точно акцизна стока е съставен, както и невъзможност да се санира липсата на описание на нарушението по чл. 53, ал.2 ЗАНН с доразвиване на констатациите на актосъставителя, допуснато по чл. 42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. По тези съображения е направен извод за допуснати съществени и неотстраними процесуални нарушения и е отменено НП, не е обсъждана материалноправната страна на нарушението.

Правилни са изводите на съда, че в АУАН не е описано нарушението, изразяващо се в неизпълнение на задължение за разтоварване на акцизна стока в обекта, посочен в издаденото Удостоверение за регистрация на търговец по ЗАДС. Акцизната стока е индивидуализирана само по вид „безоловен бензин”, без да са посочени конкретни количества, които да могат да бъдат съотнесени към конкретен придружителен административен документ. Този фактически въпрос е съществен, тъй като размера на санкцията се определя съобразно размера на дължимия акциз, който от своя страна е в зависимост от количеството на акцизната стока. Така не само не е индивидуализирано административното нарушение по начин, който позволява извършването на същото фактически да бъде установено, но поставя и под въпрос основата за определяне размера на санкцията.

Неправилни са изводите на въззивния съд че не е посочена конкретна хипотеза на чл.91б ЗАДС. Тази разпоредба предвижда различни хипотези, в които е допустимо разтоварването на акцизна стока, в АУАН и НП изрично е посочено че това е следвало да се извърши на мястото, посочено в удостоверението за регистрация по

ЗАДС, с оглед на което е конкретизирана в достатъчна степен конкретната хипотеза от посочената като нарушена разпоредба. Това обаче не променя крайния извод, формиран от СРС, който е правилен.

Освен това при съставяне на АУАН и НП административният орган не е изпълнил задължението си да установи по безспорен начин извършеното нарушение и нарушителят, тъй като се е позовал само и единствено на документалната проверка на ПАД, като не е събрал други доказателства във връзка с констатираното нарушение.

Съдът споделя останалите мотиви на районния съд за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са неотстраним, и не е необходимо да ги повтаря. Касационната жалба е неоснователна СРС е постановил съдебен акт при правилно приложение на закона, който следва да бъде оставен в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, IX касационен състав на Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 05.08.2011г. по нахд № 8401/2010г., постановено от СРС, НК,5-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....ЧЛЕНОВЕ:1.....

2.....